

ВЕЧЕРАС КОД »ЗНАКА?«

ВЕЧЕРАС се у најстаријој београдској кафани „Код знака питања“ састају млади сликари и пријатељи уметности који се у овој реновираној кафани окупљају и излажу већ пет година. „Клуб познатих“ већ је упутио позивнице колекционарима и свима са скромним средствима и великом љубави према уметности. Јер слике младих аутора лицитираће се у кафани „?“ по цени од 50 до 500 динара. Истовремено, младићи и девојке који се овде свакодневно окупљају са сликарским блоковима, портретираће чланове „Клуба познатих“. Наравно и ти цртежи су на продају — на лицу места док им се туш осуши. На сликама: галерија — кафана „?“ споља и изнутра.

(СНИМИО: Н. ДЕВИЋ)

ЈУБИЛЕЈ НЕЗВАНИЧНЕ ГАЛЕРИЈЕ

● КАФАНА „?“ ПРОСЛАВЉА ПЕТОГОДИШЊИЦУ — ИЗЛОЖБОМ РАДОВА СВИХ ДОСАДАШЊИХ ИЗЛАГАЧА

НАЈМЛАЂА и најнеобичнија београдска ликовна галерија — кафана „?“ — прославља сутра у 16 часова скроман јубилеј — петогодишњицу. Шездесет шест младих уметника, који су се групно или самостално представили публици у протеклих пет година, изложиће сутра по једно дело у кафани, која је многим била први корак у свет ликовне уметности ван студентске клупе.

Негде у 1964. кафана „?“ је изненада ушла у списак београдских галерија. Изложбу Нинослава Шибалића у Дому омладине Београђани су

заобилазили, а он и његови другови су, у знак протеста, излепили аквареле на огласној табли Трга Републике. Касније, у „Знаку“, схватили

су да би празни зидови кафански били понајбоље постоје за њихова млада, још непозната и непризната имена.

— Нашом добром вољом и вољом директора Угоститељског предузећа „Варош-капија“ Душана Вићенгијевића пуче пулчана врпца мезимче та нашег и роди се „Галерија — кафана знак питања“ — сећа се један од оснивача, сликар Мирослав Стојановић Пирке.

Ондашњи стални гости кафане који нису припадали кругу младих ентузијаста-уметника никако нису могли да се помире са уклањањем избледелих и пожутелих фотографија народних јунака са зидова и доласком некаквих „слика“ на њихово место. Данас ти исти људи не пропуштају ни једну изложбу и могу да се назову правим љубитељима уметности.

— Сећам се дана када прашина покри зидове кафане, када нам хладно беше да прођемо поред знака, населише је крампови и дућбери. Кафана је најзад реновирана, подмладише се зидови и столони и ми добијемо сигурнију гаранцију за опстанак.

И структура гостију се изменила — у корист младих. Постало је то стециште студената, сликара и песника, а познаваоци сликарства који жељно ишчекују све изложбе у граду, посећују и „Знак питања“ иако те галерије нема на списку званичних.

На жалост, ни у „Знаку ни тања“ уметност се ништа боље не продаје него у осталим галеријама. И дан-данас у кафани боље иду невапачи него слике. Излагачи се надају да ће аукција, коју ће организовати током изложбе, ипак имати више успеха. Новац од продатих дела иде у корист разних фондова (Фонд младих талената „Борбе“, фонд за пострадале од земљотреса, фонд за будуће изложбе).

Најзад, још један значајан податак: мецена „Галерије — кафане знак питања“ уврстила је у Туристички водич Београда слово о јединственој галерији. Страни туристи то ће сигурно умети правилно да прочитају.

Д. М.

Зидне тапете
из колекције

прета!

продаје књижевна
мрежа

„ПРОСВЕТЕ“

АУКЦИЈА СЛИКА У КАФАНИ „?“

САЛА у кафани „Знак питања“ у којој већ пет година излажу и продају своје слике млади сликари, била је синоћ претесна да прими све заинтересоване. У организацији „Клуба познатих“ синоћ је организована акција слика уметника чија су се дела последњих година појављивала на зидовима ове галерије.

Слике су се продавале од 50 до 500 динара. Поред сликара било је пуно пријатеља уметности међу којима је виђено и неколико познатих глумаца и песника.

Ова галерија је иначе већ постала једна од знаменитости Београда тако да ју је и Туристички савез града уврстио у свој званични бедкер.

Поново изложба у „Знаку питања“

ГАЛЕРИЈА УЗ КАФУ

◆ ДВАДЕСЕТ БЕОГРАДСКИХ СЛИКАРА ОТВОРИЛО ИЗЛОЖБУ У „ЗНАКУ ПИТАЊА“ СА ЖЕЉОМ ДА ПОНОВО ОЖИВЕ ИЗЛАГАЧКУ ТРАДИЦИЈУ У КАФАНИ У КОЈОЈ И ИНАЧЕ СЕДЕ СЛИКАРИ

ДА СЕ сете студентских дана и оживе сећање на безбрижно време, група београдских сликара, генерација која је прва и први пут заједнички излагала 1964. године, опет је, отворила изложбу у својој старој галерији — у кафани „Знак питања“. Њих 20 донели су и, окачили по једну слику и на тај начин, бележе и десетогодишњицу друговања и свог стваралаштва као академски сликари.

Изложба ће трајати „док им не досади.“ Или, ако се неко од студената Факултета ликовних уметности одлучи да са зидова „Знака питања“ поскида њихова дела и стави своја.

— Писмо се у „Знак питања“ вратили само да бисмо обележили овај јубилеј, већ и зато што је овде последња изложба отворена пре пет година. А, услови за излагање за младе уметнике уопште се нису изменили. Званичне галерије за њих су и даље тешко приступачне као и некада — каже Мирослав Стојановић.

Мишљење Мирослава Стојановића деле и Слободан Ђуричићовић, Момчило Ђешић, Танасије Стојић и други.

— Желимо да што пре дођу млађе колеге — додаје Мирослав Аниччић. — Нећемо се љутићи кад скину наше слике.

— Направили смо овај напор да обновимо галерију у старој кафани, да рестаурирамо сећање, да дахом који оживљава, начинимо још једну промену у свету који треба и мора да се мења, да

ркупимо младе у ово место из кога смо и ми закорачили у свет сликарства — додаје Мирослав Шибаљић.

● „Знак питања“ — највећа „учионица“ Факултета ликовних уметности, састајалиште студената сликарства и вајарства, сасвим је случајно постала галерија. Мирослав Шибаљић је пре једанаест година управу Галерије Дома омладине, замолио да му се одобри изложба. Дошло је до непоразума и тада млади сликар, са пријатељима је, у знак протеста, испред зграде Дома, почео да поставља своје цртеже. Неко се сетио и узвикнуо: „Идемо у „Знак питања“, тамо ћемо направити изложбу. Када већ и онако тамо седимо, зашто у кафани, не бисмо и излагали!“

Изложба Мирослава Шибаљића у „Знаку питања“ била је изненађење. Сликари су били задовољни и, изложбе су се ређале једна за другом. Излагали су Леонид Шејка, Богдан Кршић, Милић Станковић, Данило Бошковић, Танасије Стојић, Видоје Романдић, Драгутин — Таце Миловановић, Живојин Турински, Душан Петричић...

— Основни посао уметности је да доводи у склад нове релације са потпуно различитим стварима. Морамо признати да кафани у којој иначе седе сликари и галерију, није било тешко спојити —

У КАФАНИ — ГАЛЕРИЈИ: Мирослав Аниччић и Слободан Ђуричићовић у „Знаку питања“

додаје Стојановић — Није било гешко ни наговорити сликаре да ти излажу...

Једина кафана-галерија у Београду била је отворена свима. Без савета, управа или жирија, сликари су се по демократском принципу договарали кад ће ко да излаже — а савест је била једини критеријум за квалитет.

САВЕСТ је и сада, у обновљеној кафани-галерији једини критеријум. Старији сликаре очекују своје млађе колеге. Управа кафане радује се повратку слика.

И. ВЛАЈИЋ